

Dosarul nr. 2rac-418/18

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecătorul: C. Valah)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecătorii: M. Guzun, L. Pruteanu, V. Buhnaci)

ÎNCHEIERE

17 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Visternicean

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Individuală „Țiganaș Gabi”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Iras Grup” împotriva Întreprinderii Individuale „Vicas Luca” și Întreprinderii Individuale „Țiganaș Gabi” cu privire la rezilierea contractului de locațiune și încasarea datoriei,

și cererea reconvențională depusă de Întreprinderea Individuală „Țiganaș Gabi” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Iras Grup” cu privire la obligarea reconectării energiei electrice și permiterea accesului în încăperea închiriată,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Întreprinderea Individuală „Țiganaș Gabi”, fiind menținută hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 24 august 2015, Societatea cu Răspundere Limitată „Iras Grup” (în continuare SRL „Iras Grup”) a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Întreprinderii Individuale „Vicas Luca” (în continuare ÎI „Vicas Luca”) și Întreprinderii Individuale „Țiganaș Gabi” (în continuare ÎI „Țiganaș Gabi”) cu privire la rezilierea contractului de locațiune și încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a indicat că, în baza contractelor încheiate la 01 martie 2012 a transmis ÎI „Vicas Luca” și ÎI „Țiganaș Gabi” câte o încăpere cu suprafața de 10 m² fiecare, în clădirea din str. Creangă 78, mun. Chișinău, cu prețul chiriei a câte 200 euro, lunar.

A menționat că, întreprinderile nu respectă obligațiile de plată pentru serviciile prestate contractuale, în rezultatul cărui fapt s-a format datoria la ÎI „Vicas Luca” în mărime de 78 000,00 lei și la ÎI „Țiganaș Gabi” suma de 15 800 lei, iar potrivit pct.7.3 lit. b) din contract, locatorul dispune de dreptul rezilierii unilaterale în cazul când restanța chiriei depășește 30 zile.

La 07 iulie 2015, societatea a expediat în adresa ÎI „Vicas Luca” și ÎI „Țiganaș Gabi” reclamația/preîntâmpinare, prin care a solicitat achitarea datoriei, precum și declararea faptului rezilierii contractelor de locațiune pentru neonorarea în termen a obligației de plată, care însă au rămas fără răspuns.

A solicitat, încasarea din contul ÎI „Vicas Luca” a datoriei în mărime de 78 000,00 lei, rezilierea contractului de locațiune nr.2 din 01 martie 2012, încasarea din contul ÎI „Țiganaș Gabi” a datoriei în sumă de 15 800,00 lei; rezilierea contractului de locațiune nr.3 din 01 martie 2012.

La 10 mai 2016 reclamanta a depus cererea de concretizare a acțiunii prin care a solicitat obligarea ÎI „Vicas Luca” să achite datoria în sumă de 70 336,00 lei; rezilierea contractului de locațiune nr.2 din 01 martie 2012 încheiat cu ÎI „Vicas Luca”; obligarea ÎI „Țiganaș Gabi” să achite datoria în sumă de 44 815,00 lei; rezilierea contractului de locațiune nr.3 din 01 martie 2012 încheiat cu ÎI „Țiganaș Gabi”.

La 16 ianuarie 2017, ÎI „Țiganaș Gabi” a înaintat cerere reconvențională prin care a solicitat, obligarea SRL „Iras Grup” să înlăture impedimentele în folosirea încăperii, conform contractului de locațiune nr.3 din 01 martie 2012, să reconecteze lumina în încăperea din str. Ion Creangă 78 și să permită accesul în încăperea din str. Ion Creangă 78.

Prin hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani a fost admisă acțiunea înaintată de SRL „Iras Grup” împotriva ÎI „Vicas Luca” și ÎI „Țiganaș Gabi” privind rezilierea contractului de locațiune și încasarea datoriei. A fost reziliat contractul de locațiune nr.2 din 01 martie 2012, încheiat dintre SRL „Iras Grup” și ÎI „Vicas Luca”. A fost încasată din contul ÎI „Vicas Luca” în beneficiul SRL „Iras Grup”, datoria în mărime de 70 366,00 lei. A fost reziliat contractul de locațiune nr.3 din 01 martie 2012, încheiat dintre ÎI „Țiganaș Gabi” și SRL „Iras Grup”. A fost încasată din contul ÎI „Țiganaș Gabi” în beneficiul SRL „Iras Grup”, datoria în mărime de 44 815,00 lei. A fost încasată în partea pretențiilor majorate de SRL „Iras Grup” în mod solidar din contul ÎI „Vicas Luca” și ÎI „Țiganaș Gabi” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 641,43 lei.

Acțiunea reconvențională înaintată de ÎI „Țiganaș Gabi” împotriva SRL „Iras Grup” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță a reținut că, pretențiile SRL „Iras Grup”, sunt întemeiate și urmează a fi admise, or prin argumentele și probele anexate la materialele cauzei se atestă că ÎI „Vicas Luca” și ÎI „Țiganaș Gabi” prin neexecutarea corespunzătoare a contractelor încheiate au acumulat datorie față de societate, care urmează a fi încasată, cu rezilierea contractelor nr.2 și 3 din 01 martie 2012.

În opinia instanței de fond pretențiile ÎI „Țiganaș Gabi” sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse, întrucât reclamanta nu a invocat în susținerea poziției sale careva probe pertinente, concludente și ultile, care în ansamblul lor ar demonstra necesitatea admiterii cerințelor invocate.

La 22 martie 2017, ÎI „Țiganaș Gabi” a declarat apel, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea hotărârii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie respinsă integral acțiunea depusă de către SRL „Iras Grup” și admisă cererea reconvențională.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către ÎI ”Țigănaș Gabi”, menținută hotărârea din 24 februarie 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

La 10 august 2018, ÎI ”Țigănaș Gabi” a declarat recurs.

În motivarea recursului reiterând motivele de fapt și de drept expuse pe parcursul examinării cauzei în instanțele ierarhic inferioare, a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat că, la 02 iunie 2015, ÎI „Țigănaș Gabi” nu se mai afla în încăperea din str. Ion Creangă 78, deoarece lipsea energia electrică.

A reținut că, recurenta a prezentat instanței probe care confirmă lipsa energiei electrice în încăperea.

ÎI „Țigănaș Gabi” a subliniat că, datoria în mărime de 44 815, 88 lei a luat naștere în cadrul litigiului de judecată și este pentru perioada în care ultima nu a mai activat și nu a folosit spațiul închiriat.

A solicitat recurenta, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, cu admiterea integrală a cererii reconvenționale.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că, decizia instanței de apel a fost pronunțată la 29 mai 2018 (f.d. 68, 69-76 vol.II), fiind expediată în adresa părților la 11 iunie 2018 ce se atestă prin scrisoare de însoțire nr.6664 a Curții de Apel Chișinău (f.d. 77 vol.II), însă, confirmarea privind recepționarea acesteia de către ÎI „Țigănaș Gabi” la materialele dosarului lipsește.

Astfel, instanța de recurs consideră că ÎI „Țigănaș Gabi” s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 10 august 2018, în termen. (f.d. 80-83 vol.II)

Examinând temeiurile recursului declarat în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronate în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar

lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvârșirea a altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest sens Completul reține, că sarcina instanței de recurs la aceasta etapă este de a verifica temeiurile recursului și argumentele privind caracterul ilegal al deciziei atacate, în limitele în care au fost formulate și prin prisma drepturilor garantate de Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Completul evidențiază că, în lumina jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, procedura de examinare a admisibilității unui recurs în materie civilă trebuie să corespundă în principiu garanțiilor unui proces echitabil, consfințite de art. 6 din CEDO, în special cu referire la dreptul de acces liber la justice și la dreptul subsecvent de a fi audiat de o instanță judecătorească (hotărârile Delcourt contra Belgiei din 17 ianuarie 1970 și Erfar-Avef contra Greciei din 27 martie 2014).

În acest context, completul reține că dreptul unei persoane de acces liber la justiție poate fi limitat, inclusiv prin instituirea procedurii de examinare a admisibilității recursului, or prin însăși natura lor, condițiile pentru examinarea unei cereri introduse pe o cale de atac extraordinară pot fi mai stricte decât condițiile stabilite pentru o cale de atac ordinară.

Asemenea rigori urmăresc scopul de aplicare și interpretare unitară a legislației și îndeplinesc funcțiile de administrare eficientă a justiției, fiind în deplină concordanță cu art. 6 din CEDO (hotărârea Trevisanato contra Italiei din 15 septembrie 2016).

Completul reține, că obligația de a motiva un act judecătorec poate varia în funcție de natura actului în cauză (hotărârea Hansen contra Norvegiei din 02 octombrie 2014), iar în concepția CtEDO, nu se impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes” (hotărârea Nersesyan contra Armeniei din 19 ianuarie 2010).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de ÎI „Țigănaș Gabi” este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) Cod de procedură civilă, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziilor instanței de apel, iar alegațiile invocate în recurs nu indică încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei pentru declararea recursului admisibil.

Astfel, reieșind din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la

concluzia de a considera recursul declarat de ÎI „Țigănaș Gabi”, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune :

Recursul, declarat de către Întreprinderea Individuală „Țiganaș Gabi”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Visternicean